

Mantrailing pod Javorinou

Bzince pod Javorinou

Dedinka, vlastne niekoľko malých osád a samôť roztrúsených po kopcoch a lúkach, obšitých remízkami a lesíkmi, sú teraz už v prekrásnom šate jesenných farieb. Práve uprostred tejto maliarskej palety sa stretlo 12. októbra 2012 niekoľko zanietených mantrailingistov zo Slovenska a Čiech na pravidelnom spoločnom tréningu.

Napriek zlej predpovedi počasia sa účastníci ubytovali v obecnom rekreačnom zariadení a spoločenskej miestnosti začali „kuť“ plány na ďalšie dva dni. Dopredu bolo treba dohodnúť, čo sa bude precvičovať s menej skúsenými psami, čo so skúsenými a tentokrát aj s úplnými začiatocníkmi. Bolo potrebné sa dohodnúť vhodnom teréne, kto bude klásť stopy, aké dlhé a na ďalších podrobnostiach.

Pre tých, čo sa ešte s výrazom **mantrailing** nestretli, v krátkosti zopakujem, že je to vyhľadávanie individuálnej ľudskej stopy psom v našom prípade **bladhaundom** (bloodhoundom, svätohubertským psom).

Prečo práve on je najvhodnejší na túto metódu?

Už v 7. storočí ho používali na stopovanie a lov zveri. Za celé tie stáročia sa táto jeho doslova vašeň genetiky natoľko zakódovala, že dnes o ňom môžeme hovoriť ako o najlepšom stopárovi. Možno sa pýtate, prečo potom trénovať, keď stopovanie je jeho vrodená vlastnosť? Stopovať ho ani neučíme. Naopak, on učí nás poznávať reč jeho tela, pohybu a prejavov pri práci. My ho musíme naučiť, aby hľadal a našiel tú správnu osobu len na základe pachovej vzorky konkrétneho človeka.

Psovod sa musí naučiť „čítať“ chovanie psa. Pes vám dá presne najavo, či je na správnej stope, či ju stratil, znovu našiel, či ho zaujala stopa mačky, psa alebo inej zveri. Pri vyhodnocova-

ní križovatiek skúsený psovod presne vie, ktorý smer pes označil ako cestu bez stopy a kde s istotou vyrazí po správnej stope. Toto všetko a ešte oveľa viac nepredvídateľných možností čaká dvojicu psovod – pes nielen pri tréningu mantrailingu ale predovšetkým v prípadnom ostrom zásahu, keď správanie psa môže byť dokonca zmenené emóciami hľadanej osoby.

Sobotňajšie ráno s roztrhanými mrakmi na západe bolo prísľubom na predsa len slnečný deň. Začali sme precvičovať rozlišovanie pachov na štarte, keď je dôležité, aby si pes vybral z dvoch a viac stôp stopu tej osoby, ktorej pachovú vzorku dostal načuchať. Počas výcviku pripravujeme psom rôzne vyrušenia v podobe osôb pohybujúcich sa v blízkosti alebo dokonca križujúcich stopu, niekedy aj s iným psom. S týmto všetkým sa musí pes vyrovnáť počas práce a sústrediť sa len na hľadanie a nájdenie osoby. Už prvé výkony psov nám dajú jasné odpovede na čo sa máme zamerať u jednotlivých psov alebo psovodov.

Poobede sme privítali naše nové mantrailingové nádeje: štvormesačnú Heidy a šesťmesačných bratov Scoobyho a Bajárda. Boli by ste prekvapení ako už štvormesačné šteňa po dvoch – troch kratučkých stopách pochopí, čo od neho očakávame. Keďže máme do činenia s bladhaundom, našiel sa medzi nimi aj taký, vedomý si svojej ušľachtilej rasy, ktorý nás s unudeným pohľadom ignoroval. Že „Bajárd“. Po troche rozptýlenia a radosti z práce „mlaďochov“ s nádejou, že sa rozšíria naše rady, sme sa

vrátili k tréningu na dlhších a starších stopách, kde tandem pes – psovod nepoznal trasu. Nápomocné nám boli len rady a pokyny Ľubomíra Satoru prezidenta IBHA (medzinárodnej bloodhound kadémie), ktorý svojím zanietením pre mantrailing strhol a dal dokopy aj túto našu československú skupinu. Večer sa psi ani len nesnažili tváriť, že ich zaujíma hodnotenie výkonov, zato my sme mali o čom hovoriť do neskorých večerných hodín.

V nedeľu už predpoveď počasia meteorológom vyšla, ale napriek zamračenj oblohe nepršalo a to stačilo k spokojnosti a k dobrej nálade zúčastnených. Do obeda sme ešte stihli urobiť zopár stôp s rozlišovaním pachov na štarte a ešte každému psovi po jednej jednoduchej motivačnej stope, aby aj oni odchádzali s pocitom dobre vykonanej práce a krásne prežitým víkendom v kruhu priateľov a zanietených mantrailingistov.

Takže, dovidenia niekedy na budúce a nech nám to ňuchá! 🐾

Ing. Ivan RICHTER
predseda Klubu Svätého Huberta

